

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza)

Suflu cu duh de Bobotează peste ieslea Mea de coborâre a cuvântului. Suflu cu duh tare și mult cât de la cer și până la pământ. Suflu cu toate cetele îngerești ca să-Mi întăresc porțile și să intru biruitor în Ierusalim, în tine, poporul Meu cel micuț, cel plăpând, ca să te mângâi cu duh de Bobotează și să-ți întăresc puterea și pașii pe drumul venirii Mele la tine cuvânt pe pământ. Amin.

O, fiilor care-Mi sunteți porți de intrare a Mea în Ierusalim ca să-l cresc și să-l împodobesc pentru ziua Mea de venire la mireasa Mea, la poporul Meu de azi și de mâine! O, copii înmărmuriți de dureri, de peste tot dureri! Eu, Domnul Cel Atotputernic am în voi putere, și cu ea vă întăresc trupușoarele și inimioarele și statul vostru înaintea cuvântului Meu ca să-l luați și să-l așezați în carte. În duh de Bobotează vă cuprind și suflu peste voi cu puteri și cu îngeri, căci am de întocmit cuvânt în carte peste ziua Mea de serbare, ziua Bobotezei cea de acum două mii de ani când Eu, ca un Fiu ascultător de Tatăl și de om, M-am aplecat ca să fiu botezat în Iordan de Ioan, nașul Meu de botez.

V-am spus cu putere că iubirea voastră Eu o văd mereu foc nestins, și focul ei vă arde inimioarele, suferind în ele pentru Mine că nu pot cuprinde în focul iubirii Mele din voi pentru om pe mulți și pe tot mai mulți de pe pământ, ca să facă omul voia Mea, fiilor purtători de Dumnezeu și de cuvântul Său peste pământ când el vine la voi să-l așezați în cartea sa. V-am spus vouă să fiți cu tărie în inimi și să vă feriți de neputințe și de dureri și de săgeți și să stați lângă Mine ca să pot pune peste voi cuvântul Meu pentru poporul Meu, ca să-l am fiu al Meu. Eu prin voi Îmi deșert slava Mea peste poporul Meu, iar fără voi Eu nu fac nimic, căci sunt Fiu ascultător de orice orânduială pusă de Tatăl Meu peste voi ca să slujească planului Său care-Mi pregătește slava venirii Mele.

Întăriți-vă inimioarele, căci cuvântul Meu vine pe pământ cu duh de Bobotează peste poporul Meu, și cu vorbiri în limbi de Duh Sfânt apoi, așa cum sunt ele purtate în taina botezului pe care Eu, Domnul, l-am întărit pe pământ prin Ioan, cel ce boteza cu apă, și prin Mine, Cel botezat de el în apă, și Care port în ființa Mea de Fiu al Tatălui Savaot botezul cu Duhul Sfânt, taina care cuprinde în ea pe Cel botezat cu botezul lui Ioan, cu botezul pocăinței, căci el așa striga la Iordan: *«Pocăiți-vă, pocăiți-vă, pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!»*. Amin.

Dar ce este aceasta, împărăția cerurilor? Aceasta înseamnă Dumnezeu cu omul, și iată-Mă în mijlocul tău, Ierusalime, și iată-Mă cum îți grăiesc, ca să pot prin grăirea Mea de peste tine să deschid ochii celor orbi și urechile celor surzi și mintea celor tari la cerbice, ca să înțeleagă aceștia ce înseamnă Dumnezeu cu omul, împărăția cerurilor. Amin, amin, amin.

Întăresc cuvântul Meu în mijlocul tău, poporul Meu, că Mi-am întărit cu Duhul Sfânt porțile Mele de intrare în Ierusalim. Orice furtună, orice durere, orice necaz care bate spre tine se sparge în porți, nu în tine, Ierusalime, iar tu ești ocrotit, dar porțile sunt în suferință și în durere, căci mare și greu de purtat este această lucrare cu care Eu te nasc și te cresc și te ocrotesc pe tine ca să te am al Meu, poporul Meu. Împărăția cerurilor și cuvântul ei intră prin porți spre tine, iar Eu te învăț mereu să fii străjer cu veghe mare dinăuntru, poporul Meu, căci din afara ta sunt Eu străjer. Amin.

Nu e om pe pământ care să înțeleagă ce este împărăția cerurilor. El știe și visează că ea este pe sus, prin cer și nu se vede de pe pământ. Nu-și pierde omul vremea să înțeleagă mai mult taina cea cu care striga din tot sufletul acum două mii de ani la Iordan Ioan, zicând: *«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor! Eu vă botez cu apă spre pocăință, iar Cel ce vine după mine vă*

botează cu Duhul Sfânt și cu foc, și iată-L, Acesta este; este Mielul lui Dumnezeu, Care ridică pe umerii Săi păcatele lumii».

O, Ierusalime, o, poporul Meu micuț, am făcut din păcatele lumii o cruce și am luat-o pe umerii Mei ca să o duc, dar omul, văzându-Mă atât de îndurerat, de două mii de ani îndurerat, nu a voit și nu vrea să ia de pe umerii Mei crucea păcatelor lui. Tot omul Îmi îngrămădește pe crucea Mea păcate după păcate, durere peste durere, dar mângâiere pentru crucea Mea cea grea de la om nu are omul să-Mi dea.

O, Ierusalime, e grea, e tot mai grea crucea Mea cea de la sfârșit de timp, cea de la venirea Mea la tine, fiule mic. Mi-o împart cu cei cu care o duc și o aduc de la pământ la cer și de la cer pe pământ ca să Mi-o vadă omul. Mă duc cu ea în spate la Tatăl și am sub ea pe cei cu care o port, și vin apoi cu ea înapoi pe pământ ca să-Mi audă omul plânsul Meu cel de sub cruce și mila Mea pentru cei cu care-Mi port crucea Mea cea grea de la sfârșit de timp. Păcatele lumii sunt crucea Mea cea grea, și din ea fac cuvânt, ca să Mă audă omul, iar când Mă fac cuvânt, sunt greu de purtat cu el de la cer la pământ, greu ca și crucea Mea cea grea, și Mă doare în cei cu care-Mi port crucea venirii Mele la tine, popor călăuzit de Dumnezeu prin întunericul de azi al lumii care nu știe ce este și cum este și unde este împărăția cerurilor. Ea înseamnă Dumnezeu cu omul; Eu și cu Ioan la Iordan, venind spre oameni ca să le ridic păcatele și să le iau pe umerii Mei și să le dau din viața Mea, din gura Mea, așa cum am și făcut, de am ieșit din apa Iordanului, din apa botezului, și M-am purtat pe pământ cuvântând și lucrând semne și minuni, și cuvânt din cuvântul Tatălui, Care dă viață oamenilor prin Fiul Său Cel iubit, căci Tatăl de deasupra apei Iordanului a rostit cuvânt și a zis: *«Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit»*, iar Duhul Sfânt, Cel cu chip de porumbel, a adevărit împlinirea cuvântului Tatălui Meu, Care a stat deasupra Mea și întru Mine deodată, și rostind cuvânt din cer ca să Mă mărturisească cine sunt și să audă noroadele adunate la Iordan pentru botezul lui Ioan. Amin.

Curând, curând vor curge mulțimi după mulțimi aici, la râul cuvântului vieții, la Iordanul vieții, și vor bea din apa lui, căci va seca apa de pe pământ, va seca cu totul, ca să se vadă minunea cuvântului Meu din mijlocul tău, Ierusalime român, popor botezat mereu din cer cu apa râului vieții, cu cuvântul care îi face pe fiii care iubesc taina cea de fii ai lui Dumnezeu pe pământ, și din mijlocul cărora Eu cuvintez și adevăresc împărăția cerurilor arătând-o la tot omul care voiește să audă și să vadă și să creadă taina împărăției cerurilor pe pământ, Dumnezeu cu omul cuvânt, căci Eu am spus despre duhul și adevărul pe care îl vor primi adevărații închinători ai lui Dumnezeu. Amin.

O, fii ai oamenilor, în zadar vă uitați spre locul în care Eu am fost răstignit de poporul cel de atunci. În zadar vă duceți acolo ca să vă lăudați că ați fost; în zadar, o, fii ai oamenilor, căci iată-L pe Mielul lui Dumnezeu venind cuvânt în mijlocul neamului român în care Își are El sălaș și împărăție acum, la sfârșit de timp. Aplecați-vă și botezați-vă în apa râului vieții, căci învățătura Mea este așteptată de multe noroadă, dar ele auzind nu aud, și văzând nu văd, și pricepând nu înțeleg, căci sunt tari la cerbice, ca nu cumva să se întoarcă de la căile lor cele rele și Eu să îi primesc pe ei. O, fii ai oamenilor, vă arăt cu degetul Meu arătător taina împărăției cerurilor, Dumnezeu cu omul pe pământ, cuvântul Lui în mijlocul neamurilor pământului pe pământul român.

În duh de Bobotează rostesc de deasupra, Eu, Fiul Tatălui Savaot, Cel născut din Fecioară și Cel botezat în Iordan de Ioan, și zic prin fiii cuvântului Meu din vremea aceasta: Se binecuvintează și se sfințește apa cea de Bobotează a fântânilor grădinilor Mele de nou Ierusalim, cu puterea, cu venirea și cu lucrarea Duhului Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cu toate puterile cerești, cu toată slava cea văzută și nevăzută a Treimii Dumnezeiești, și se împarte spre iertarea păcatelor celor ce se pocăiesc pentru împărăția cerurilor care vine, și iat-o cum a venit, căci vine vremea, și a și venit, să așez la loc împărăția lui Israel, împărăția cerurilor, facerea din nou a lumii, omul cel după chipul și asemănarea lui Dumnezeu

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, om nou, născut din cuvântul acesta care curge ca râul din gura Mea peste poporul Meu și peste pământ. Amin.

Vă strâng la piept, că sunteți tare firavi. Vă strâng la pieptul Meu durut după voi, fiilor din porți, că Eu, Domnul, Cel mărturisit Fiul al Tatălui în zi de Bobotează acum două mii de ani la Iordan, v-am cuprins în duhul puterilor cerești și am suflat cu putere mare peste voi și în voi de v-am așezat să stați în fața cuvântului Meu și să-l primiți în carte și să-l dați poporului Meu cel durut pentru Mine și pentru voi, și să-l dați lumii care nu știe ce este taina durerii după Dumnezeu, și ca să înțeleagă ea venirea Mea la ea și să Mă aștepte ea, apoi să vin și să Mă odihnesc de crucea Mea cea grea, căci păcatele ei sunt crucea Mea cea grea, și cu voi o duc, ca să vă dau din viața Mea, din durerea Mea cea de la om, din durerea Mea, copii care iubiți durerea și puterea ei, căci voi numai de dureri sunteți mângâiați, și altă mângâiere de pe pământ voi nu aveți, și Mi-e tare milă de voi și de durerile Mele din voi. Mi-e milă și Mă doare, dar nu Mă aude nimeni ca să fac din om alinarea cea pentru voi.

Fiți binecuvântați cu binecuvântare de Bobotează, că Eu și cu Tatăl Cel din Mine și cu Duhul Sfânt, Care mărturisește prin gura Mea peste voi, vă strâng la pieptul Meu durut și vă mărturisesc lumii ca pe cei cu care Eu Îmi port crucea durerii Mele cea de la sfârșit de timp, și zic peste toate neamurile pământului așa: aceștia sunt cei întru care Eu acum, după două mii de ani de la venirea Mea, binevoiesc pentru întoarcerea Mea de la Tatăl, ca să așez din nou împărăția lui Israel, împărăția lui Dumnezeu cea de la început, în duh de Ierusalim nou pe pământ cu oamenii acum, la sfârșit de timp. Amin.

Pace vouă! La toate puterile potrivnice, la toate duhurile întunericului care dau să vă încerce pe voi, Eu, Domnul, Atotcunoscătorul și Stăpânul a toate, le poruncesc cu certare înfricoșătoare să tacă! Să tacă, le zic! căci pe voi vă am Eu în brațe, că sunteți lumina poporului Meu pe care Eu îl învăț mereu, mereu taina cea de fiu după chipul și asemănarea Mea, căci Eu sunt Fiul Tatălui și Îl ascult pe El, precum și voi Mă ascultați ascultându-Mă, fiilor, căci Eu, să Mă ascultați voiesc. Tatăl în Mine, și Eu în Tatăl, și voi în Fiul Său Cel iubit, iar Eu în voi, căci întru voi Tatăl binevoiește pentru Mine. Amin.

Fiți toți, toți ca unul, dar ca să fiți așa, fiți întru Unul, Domnul vostru Iisus Hristos, că iată-Mă mereu în mijlocul vostru dându-vă viață din viața Mea, durere din durerea Mea, ca să fiți voi după chipul și asemănarea Mea. Pace vouă! Și din pacea Mea cea din voi și de peste voi să ia lumea care vă iubește în numele Meu, căci apostolii din lume sunt iubiți de lume, dar voi nu sunteți din lumea aceasta și de aceea nu vă cunoaște lumea, fiilor. Pe ei lumea îi iubește, dar pe voi vă urăște pentru că Eu din mijlocul vostru mărturisesc că faptele ei sunt rele ca și ale învățătorilor ei care se dau învățători peste ea în numele Meu.

Pace vouă! Duh de Bobotează peste duhul vostru! Inimă cerească, voie cerească în voia voastră, căci voi nu sunteți ai voștri ca să faceți voia voastră, ci sunteți ai Mei, și așa să ascultați mereu, ca să fiți mereu fii, fiilor.

Pace vouă! V-am dat călăuză tare din mijlocul vostru, că fără călăuză Eu nu vă pot vedea. Nu este popor fără păstor și nu este păstor fără popor. Ascultați de glasul care vă călăuzește din partea Mea din cer și de pe pământ, căci glasul cel dintre voi care Mă dă pe Mine vouă grăiește și în cer și pe pământ cuvântul Meu, iar cerul ascultă, și așa face, căci în cer este ascultare și credință în tot ce înseamnă orânduială dumnezeiască pe pământ ca și în cer, în cer ca și pe pământ, poporul Meu.

Pace vouă! Mult, mult vă cuprind în acest cuvânt. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Duhul cel nou al Bobotezei cuprinzându-vă în el, lăsați-vă cuprinși, și fiți cerul Meu cel de odihnă pe pământ. Pământul celor drepti să fie pământul de sub voi, ca să fie sfinții cu voi în chip văzut, așa cum voi sunteți văzuți de sfinții Mei. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Pacea ta este călăuza Mea din mijlocul tău, glasul Meu din fiii cei luați din tine ca să fii pe pământ ca și în cer și nu ca pe pământ, poporul Meu, căci oile ascultă de

glasul păstorului și merg după el și îi cunosc glasul. Așa să paști tu, Ierusalime, că Eu nu voi înceta să te învăț să fii fiu și să stai în taina cea de fiu. Amin.

O, fiilor din porți, să asculte de voi întunericul și lumina, și fiecare din ele să-și cunoască lucrarea și să împlinească acestea după voia Mea pe care Eu o pun în voi ca să se facă ea cuvânt, că fără voi Eu nu pot să fac nimic.

Să fie lumină, fiilor! Să fie! Amin. Lumina biruiește întunericul, iar voi rămâneți lumina care biruiește, că fără lumină este întuneric, iar lumina luminează în întuneric. Amin, amin zic vouă: umblați în lumină! Umblați în lumină! Umblați în lumină!

Am pus în fața ta călăuză, poporul Meu, fiindcă te iubesc. Pace ție, Ierusalime!

Ioan, nașul Meu de botez, așteaptă la porți. Întăresc intrarea Mea cu el prin porți, căci prin porți se intră în cetate, prin porți și cu voia Mea, fiilor din porți, și luați aminte cu pace numai la Mine, numai la Mine, și fiți voia Mea păzind din porți turma Mea, păzind-o de lupii cei sfâșietori, care nu cunosc voia Mea din mijlocul vostru.

Pace vouă! Eu pe toți vă cuprind și vă păstrez în duhul păcii Mele. Pace vouă, fiilor unși în numele Treimii cerești cu ungere arhierescă, și ca să fiți voi un singur cuvânt, o singură voie, o singură inimă și o iubire vie în inima Mea, căci viața voastră este Dumnezeu, fiilor unși. Amin.

Binecuvintez cu voi apa cea de Bobotează și o împuternicesc cu putere de Duh Sfânt și cu duhul luminii, care luminează în întuneric și pe care întunericul nu-l cuprinde, fiilor. V-am cuprins cu mult cuvânt în pacea Mea cerească și, mângâind pe poporul Meu, așa am grăit. Amin, amin, amin.

06/19-01-2003